

Přípravná modlitba, která se může říkat každý den.

Nejsvětější Matko Boží a Matko, milosrdenství, přicházíme k tobě a k tvému božskému Synu, abychom ti projevili svou úctu, velebili tě svými ústy a darovali ti své srdce. Vypros nám milost, aby tvůj Syn osvítil naši mysl, očistil naši duši a roznítil naši vůli, abychom ti mohli hodně obětovat tuto svou pobožnost k větší slávě Boží, ke tvé cti a k prospěchu našich duší. Amen.

Den dvanáctý

Rozjímání o velikosti zloby křesťana.

Bože můj, co jsi mohl ještě učinit, abys mne spasil? Já sám bych toho nedovedl povědět. Jestliže mne voláš hlasem milosrdenství, hřeším, doufaje v tvou dobrotu; jestliže mi ukazuješ hlubiny své spravedlnosti, hřeším dále, doufaje ve tvé odpuštění. Jestliže dojíš mé srdce sladkým pohnutím, urážím tě; jestliže ke mně mluvíš přísnými slovy, urážím tě; smáčím slzami obraz svého ukřižovaného Spasitele a za několik hodin potom znova svými hříchy otvírám jeho rány. Ó, Bože, jaká je to tmavá propast zloby, jíž já sám nechápu!

Co ještě ti zbývá učinit, můj Bože, abys mne spasil? Položil jsi mne do klína svaté církve, osvěcoval jsi mne, abych poznával, co činit a čeho se vyvarovat, posílal jsi mně dobrá vnuknutí, dával jsi mi milost, abych dovedl odpírat hříchu, dal jsi mi svátosti, abych se jimi posilňoval, příklady, aby mne povzbuzovaly, souzení, aby mne opět přivedly na dobrou cestu. Hřešil jsem; tys mne mohl potrestat, ale odpustil jsi mi; k jiným jsi byl přísný, ke mně vždycky milosrdný. Učinil jsi všecko, abys mne obrátil k sobě a já všecko, abych se víc a více zatvrzoval.

Co ještě mohu od tebe žádat, můj Bože, abych byl spasen? Tvou krev? Vylil jsi ji pro mne všechnu. Tvou duši? Dal jsi ji svému Otci pro mne. Tvé tělo? Vydal jsi je pro mne k ukřižování, a nyní je mi stále připraveno, abych ho přijímal, chci-li. Nevím opravdu ani já sám, čeho bych na tobě žádal, abych nehřešil; a přece, když hřeším, v tajnosti svého srdce si stýskám na tebe. Ach věru, musím vyznat, že se ženu jako bez rozumu do záhuby, a to jen pro svou vlastní zlobu.

Příklad: Mariina dobrota a mateřská starostlivost často přemáhá i křesťanovu zlobu. Mezi francouzskými vojíny, kteří se r. 1850 zúčastnili okupace Říma, byl také jeden mladý muž z Flander, starý asi 30 let. Vedl život skutečně zlotřilý a již 19 let nebyl u zpovědi. Poněvadž byl žádostivý poznat všechny poklady umění a všechny starožitné památky, jichž je věčné město plné, navštívil také množství římských kostelů, ale do žádného ze zbožnosti nevesel. Dne 7. května si přišel prohlédnout chrám, kterému se říká Trinita dei Monti (nejsvětější Trojice na vrších). Když vycházel z kostela, potkal francouzskou řeholnici z kláštera, který je hned u kostela, a prosil ji, aby mu dovolila, podívat se na jednu kapli uvnitř kláštera, o které prý již mnohokrát slyšel

povídat. A právě v té kapli Matka Boží očekávala zatvrzelého hříšníka. Když se octl před oním milým obrazem, jenž se nazývá Mater admirabilis – Matka obdivuhodná – ucítil na těle studený pot a neobyčejné vnitřní pohnutí. Mimoděk padl na kolena a dlouho, se tam modlil. Když odcházel, řeholní sestra mu řekla, má-li na srdci nějakou žalost, aby opět přišel, a že ona, sestra, se bude také za něj modlit. Od té chvíle vojín neměl pokoje, a stále mu tkvěl před očima onen obraz Panny Marie. Po čtyřech dnech se vrátil, vroucně se k Matce Boží modlil a obdržel na její přímluvu milost srdečné zkroušenosti. Dne 13. toho měsíce vykonal upřímnou a zkroušenou svátou zpověď s projevy hluboké vděčnosti k Panně Marii, která jej obrátila. Utíkejme se tedy také my k dobrotivé přímluvě této své milostné Matky, a ona nám jistě vymůže odpuštění našich hříchů.

K y t i č k a : Snášej trpělivě všeliké obtíže a nepříjemnosti, a přijímej je jako, dostiučinění za své hříchy.

S l u ž b a : Navštiv některý obraz nejsvětější Panny a pros ji, aby děkovala svému božskému Synu za dobrodiní, které ti prokázal, a aby ti vyprosila odpuštění tvé nevděčnosti. Není-li ti možné učinit to v kostele, učiň to doma před obrazem Matky.